

Di cîhanek bê aram de bêhnvedan

Mîta Duran mirî bû. Nivîskarê ciwan ê Endonezyayî yê 24 salî li ser maseya xwe hilweşiya. Çi qewimîbû?

Mîta di ajanseke reklamê de dixebitî, hêviyên mezin û barê kar giran bû. Hema berî mirina xwe, wî li ser westandina xwe li ser medyaya civakî wiha got: “Îşev, roja heştan, ez mifteyên ofîsê hildigirim.... Jiyana min tune.”

Ew bi giranî xwe dispêre vexwarina kafeînkirî Krating Daeng, guhertoya Asyayî ya Red Bull. Şîroveya wî ya paşîn a serhêl wiha bû: “Ez 30 demjimêran xebitîm û ez hîn jî baş dikim.” Dûv re ew li ser maseya xwe hilweşiya û qet hişyar nebû.

Çi qewimî? Mîta ji karê zêde mir.

Piranîya me îro xwedî bernameyên mijûl in. Civak me teşwîq dike ku em bêtir bixebitin, bêtir qezenc bikin û bêtir bikin. Em ji stres, bêxewî û westandina derûnî dikişînin.

Dibe ku em wek Mîta Duran xwe nekujin, lê jiyan dibe barekî giran. Ma ev e ya ku Xwedê ji me re armanc kir? Ew Xwedayê Aşitîyê ye. Ma em xwe di aramiyê de hîs dikin dema ku em zêde dixebitin? Helbet na!

Ger em bi westiyanê re bin, ev tê vê wateyê ku me tiştek ji bîr kiriye ku Xwedê dixwaze

ku em bi bîr bînin. Were em pêbihesin ku Ew derheqa bêhnvedanê çî dibêje.

Pêlkirina bişkoka Rawestandina Demkî

Xuda pir diloan û pir baxîşkar e. Wî dizanibû ku mirov hewcedarê demê ne ku enerjîya xwe ya laşî, derûnî û giyanî ji nû ve şarj bike, mîna têlphonek desta an laptop. Ji ber vê yekê Mûsa pêxember emrê Xwedê nivîsî:

Vê rojê wekî rojek pêroz bi bîr bînin û bifikirin. Hûnê şeş rojan bixebitin û hemû karên xwe bikin; lê roja heftan ji Xwedayê we re Sebt e. Wê rojê tu karî nekin (Ji beşa yekem a Mizgîniyê, ku ew jî wekî Tewrat tê: Derketin 20:8-10).

Ev qanûna Xwedê ya neguhêrbar ji me re dibêje ku em roja heftan bînin bîra xwe. Li gorî gelek zimanên cîhanê, ji vê roja heftemîn a ku ji bo bêhnvedanê hatiye veqetandin, tê gotin "Şabat". Tê wateya şemiyê. Çima Xwedê emir kir ku em vê yekê bînin bîra xwe? Ji ber ku ew dizane ku jibîrkin ji Adem dest pê dike, pirsgirêkek domdar a mirovahiyê ye. Divê em emrên Xwedê ji bîr nekin, ji ber ku

tenê wekî ku em Wî û emrên wî bi bîr bînin,
em ê di riya rast de bimeşin.

Roja heftemîn a her hefteyê, ji bo tîkandina bişkoke **“rawestan” rojek taybetî ye.**

Lê çima Şemî wek rojekî taybet tê dîtin?
Xwedê ji me re dibêje,

*Çimkî di şeş rojan de Xudan ezman, erd û
derya û her tiştê ku di wan de ye afirand û di
roja heftan de bîhna xwe girt. Ji ber vê yekê
min roja Şemiyê pîroz kir û ew kir rojek
pîroz (Derketin 20:11).*

Şemî bîranînek girîng e ku Xwedê Afirîner
e. Hin kes îdia dikin ku ji ber ku Xwedê qet
westiya nake, ew hewce nake ku roja heftan
bêhna xwe bide. Lê Xwedê ji westandinê rehet
nebû; Wî xebata xwe ya afirîner rawestand
da ku ew ji me re demek pîroz çêbike ku em
bêhna xwe bidin.

Xwedê dît ku roja bêhnvedanê ji bo
mirovan baş e. Wî roja heftan kir Şemî, ku tê

wateya navber an rawestan. Ji ber vê yekê, roja heftemîn a her hefteyê, ji bo tikandina bişkokê “rawestan” rojek taybetî ye. Divê em tevahiya rojê ji kar û çalakiyên nepîroz dûr bisekinin da ku Wî bibîr bînin û biperizin wî.

Ma dê ne baş be ku serokê we an profesorê we ferman bide ku hûn bêtir bêhna bikin? Lêbelê, ev e ku Xwedê emir kir! Şikir ji Xwedê re! Ew bi rastî pir dilo van e!

Roja Xwedê Pîroz Bihêlin

Şemî ji bo hemû gelên cîhanê rojeke gerdûnî û pîroz e. Demek dirêj beriya ku Cihû, Xiristiyan, Misilman, Bûdîst û Hindu hebin, ew ji hêla yekxwedaperestên ku bi Xwedayê yekta afirandêr bawer dikirin ve dihat parastin. Di rastiye de, dema ku cîhan hate afirandin, ji tevahiya mirovahiyê re hate dayîn. Adem û Hewa (ku bi navê Hawwa jî tê zanîn) roja Şemiyê pêk anîn û Xwedê tu carî destûr neda ku em tiştên ku wî ji me re gotibû ji bîr bikin.

Mixabin, roja Şemiyê gelek caran hatiye ji bîr kirin. Pêxemberan cihûyên kevn hişyar kirin ku eger roja Şemiyê ji bîr bikin dê Xwedê wêraniyê bîne ser wan. Wan guh neda

hişyariyê, ji ber vê yekê Orşelîm wêran bû û malbatên wan dîl hatin girtin. Xirîstiyanan jî roja Şemiyê ji bîr kirin, roja xwe ya pîroz kirin yekşem, berevajî emrên Xwedê. Misilman roja Îniyê nimêj dikin lê ji bîr dikin ku divê em di roja heftemîn de bêhnna xwe bidin da ku bi tevahî guhdana Afirîner bijîn.

Çima dixuye ku tevahiya cîhana me vê roja girîng ji bîr dike? Ma sedemek xirabtir ji bo vê jibîrkirina berfireh heye?

Îsa Mesîh (ku bi navê Isa al-Masih jî tê zanîn) hişyarî da me ku hêzek li seranserê cîhanê tê ku Şeytan (Îblîs) wê bikar bîne da ku hişê me ji Afirînerê me dûr bixe. Bi mîlyonan wê bêne xapandin ku di Şemiya derewîn de îbadetê bikin. Ger şeytan bikarbe ku em roja Afirîner ji bîr bikin, wê ew hêvî dike em Afirîner bi xwe jî, Ji bîr bikin. Lê gava ku em Şemiya rastîn digirin, em dilsoziya xwe ji Afirînerê xwe re nîşan didin û ji diyariya bêhnvedanê, rihetiyê û aştiyê kêfxweş dibin.

Ketina Rihetiya Xwedê

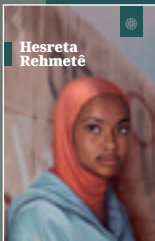
Mûsa pêxember nivîsî: “Xudan roja heftemîn pîroz kir” (Destpêbûn 2:3). Ma

tu westiyayî û westiyayî? Di roja Şemiyê de bereket hene!

Nivîskarê kopyanûsê yê Endonezyayî Mita Duran ji ber karê zêde mir; lê tu ne hewce ye ku hûn bimirin. Her hefte Xwedê we vedixwîne ku hûn ji karê xwe rihet bibin û ji bereketa Şemiyê kêfê bistînin.

Ger hûn dixwazin bêtir fêr bibin ka Xwedê çawa aştî, bereket û saxbûnê dide me, ji kerema xwe li agahdariya pašîn vê gotarê bi me re têkilî daynin.

Xwendina Bêhtir

Ji bo bêtir fêrbûna koda
QR-ê bişopînin.

